

Děkanát 1. lékařské fakulty University Karlovy v Praze
Kateřinská 32
121 08 Praha 2

Oponentský posudek disertační práce

Příjmení a jméno doktoranda: **MUDr. Silvie Baumann – Čerešňáková**

Obor doktorského studia: **Lékařská psychologie a psychopatologie**

Datum zahájení doktorského studia: 2016

Téma disertační práce:

„Léčba poruch příjmu potravy pomocí neuromodulačních metod“

Vyjádření k doktorandovi

Zařazena do postgraduálního studia Lékařské psychologie a psychopatologie v roce 2016, autorka aktivně spolupracovala kromě na vlastním výzkumu i na aktivitách odborné společnosti a mezinárodních konferencích o poruchách příjmu potravy. Poměrně nové téma neuromodulačních metod u poruch příjmu potravy kvalitně zmapovala pro další výzkum i klinickou implementaci v této oblasti.

Vyjádření k disertační práci

Předložená disertační práce MUDr. Silvie Baumann s názvem „Léčba poruch příjmu potravy pomocí neuromodulačních metod“ obsahuje 82 stran textu, 20 stran literatury a 10 příloh. Práce je členěna do osmi částí – 3 teoretické obsahují: 1. základní charakteristiky poruch příjmu potravy (PPP), 2. neurobiologii PPP a 3. neuromodulační metody popsané v léčbě PPP) a 5 dalších kapitol se věnuje vlastnímu výzkumu doktorandky (cíle a hypotézy, metodika, výsledky, diskuze a závěr). Práce je přehledně členěna, psaná srozumitelným jazykem, přináší kvalitní literární přehled neuromodulačních metod u PPP.

Cílem studie bylo zhodnocení efektu transkraniální stimulace stejnosměrným proudem (tDCS) v léčbě mentální anorexie (AN). Studie byla koncipována jako randomizovaná, dvojitě slepá, placebovou stimulací kontrolovaná. Základními výstupy byla změna body mass indexu (BMI), skóre Eating Disorder Examination Questionnaire (EDE-Q). A dále byl zkoumán vliv tDCS na vnímání bolesti, vlastního těla (počítačový program Anamorphic) a depresivitu (Zungova sebehodnotící škála deprese), symptomy podstatně ovlivňující průběh

onemocnění. Do studie bylo zařazeno celkem 43 pacientek s AN po dobu deseti sezení (2 týdny) stimulovaných aktivní tDCS nebo placebovou stimulací oblastí levého dorzolaterálního prefrontálního kortexu (DLPFC). Ve follow-up periodě byl poměrně vysoký drop-out, což je u těchto diagnostických skupin poměrně obvyklé. Zásadní efekt tDCS na zlepšení vyústění onemocnění u hospitalizovaných pacientů s AN se nepodařilo prokázat, přesto se autorce podařilo publikovat výsledky v prestižních časopisech po recenzích významných odborníků na problematiku stimulačních metod.

Celkově ale lze říci, že práce (i když s převahou negativních výsledků) přináší důležité poznatky v nové oblasti výzkumu-uplatnění stimulačních metod u PPP. Bude ale nezbytný další výzkum upřesňující indikace a charakteristiky stimulace pro uplatnění v klinické praxi. K tomu tato práce určitě přispěla.

Disertační práci tedy doporučuji k obhajobě.

MUDr. Silvie Baumann prokázala schopnost samostatné výzkumné práce a splnila požadavky na disertační práci a publikační činnost v daném oboru. Doporučuji udělení titulu Ph.D.

V Praze dne 27. 9. 2021

Prof. MUDr. Hana Papežová, CSc
Psychiatrická klinika 1. LF UK
Ke Karlovu 11
12821 Praha 2